तत्र गत्वा स जग्राह गदां शङ्खञ्च भारत । स्फाटिकञ्च सभाद्रव्यं यदासीद्वृषपर्व्वणः । ७५
किङ्करैः सह रक्षोभिर्यदरक्षन्महद्धनं । तदगृह्णान्मयस्तत्र गत्वा सर्व्वं महासुरः ।
तदाहृत्य च तां चक्रे सोऽसुरो ऽप्रतिमां सभां । विश्रुतां त्रिषु लोकेषु दिव्यां मणिमयीं सभां ।
गदाञ्च भीमसेनाय प्रददौ प्रवरां तदा । देवदत्तञ्चार्ज्जुनाय शङ्खप्रवरमुत्तमं ।
यस्य शङ्खस्य नादेन भूतानि प्रचकम्पिरे । सभा च सा महाराज शातकुम्भमयद्रुमा ।
दशकिष्कुसहस्राणि समन्तादायताऽभवत् । यथावक्रेर्य्यथाऽर्कस्य सोमस्य च यथा सभा । ८०
भ्राजमाना तथाऽत्यर्थं दधार परमं वपुः । प्रतिघ्नतीव प्रभया प्रभामर्कस्य भास्वरां ।
प्रबभौ ज्वलमानेव दिव्या दिव्येन वर्चसा । नवमेघप्रतीकाशा दिवमावृत्य विष्ठिता ।
आयता विपुला रम्या विपाप्मा विगतक्लमा । उत्तमद्रव्यसम्पन्ना रत्नप्राकारमालिनी ।
बहुचित्रा बहुधना निर्म्मिता विश्वकर्म्मणा । न दाशार्हो सुधर्म्मा वा ब्रह्मणो वाथ तादृशी ।
सभा रूपेण सम्पन्ना यां चक्रे मतिमान्मयः । तां स्म तत्र मयेनोक्ताः रक्षन्ति च वहन्ति च । ८५
सभामष्टौ सहस्राणि किङ्करा नाम राक्षसाः । अन्तरीक्षचरा घोरा महाकाया महाबलाः ।
रक्ताक्षाः पिङ्गलाक्षाश्च शुक्तिकर्णाः प्रहारिणः । तस्यां सभायां नलिनीं चकाराप्रतिमां मयः ।
वैदूर्य्यपत्रविततां मणिनालोज्ज्वलाम्बुजां । हैमसौगन्धिकवतीं नानाद्विजगणायुतां ।
पुष्पितैः पङ्कजैश्चित्रां कूर्म्मैर्मत्स्यैश्च काञ्चनैः । चित्रस्फटिकसोपानां निष्पङ्कसलिलां शुभां ।
मन्दानिलसमुद्धूतां मुक्ताबिन्दुभिराचितां । महामणिशिलापट्टबद्धपर्य्यन्तवेदिकां । ९०
मणिरत्नचितां तान्तु केचिदभ्येत्य पार्थिवाः । दृष्ट्वाऽपि नाभ्यजानन्त तेऽज्ञानात्प्रयतन्त्युत ।
तां सभामभितो नित्यं पुष्पवन्तो महाद्रुमाः । आसन्नानाविधा नीलाः शीतच्छाया मनोरमाः ।
काननानि सुगन्धीनि पुष्करिण्यश्च सर्व्वशः । हंसकारण्डवोपेताश्चक्रवाकोपशोभिताः ।
जलजानाञ्च पद्मानां स्थलजानाञ्च सर्व्वशः । मारुतो गन्धमादायपाण्डवानस्म निषेवते ।
ईदृशीं तां सभां कृत्वा मासैः परिचतुर्दशैः । निष्ठितां धर्म्मराजाय मयो राजन् न्यवेदयत् । ९५
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि सभाक्रियापर्व्वणि सभानिर्म्माणे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः प्रवेशनं तस्यां चक्रे राजा युधिष्ठिरः । अयुतं भोजयित्वा तु ब्राह्मणानां नराधिपः ।
साज्येन पायसेनैव मधुना मिश्रितेन च । भक्ष्यैर्म्मूलैः फलैश्चैव मांसैर्व्वाराहहारिणैः ।
कृशरेणाथ जीवन्त्या हविष्येण च सर्व्वशः । मांसप्रकारैर्व्विविधैः खाद्यैश्चापि तथा नृप ।
चोष्यैश्च विविधै राजन् पेयैश्च बहुविस्तरैः । अहतैश्चैव वासोभिर्माल्यैरुच्चावचैरपि ।
तर्प्पयामास विप्रेन्द्रान् नानादिग्भ्यःसमागतान् । ददौ तेभ्यः सहस्राणि गवां प्रत्येकशः पुनः । १००
पुण्याहघोषस्तत्रासीत् दिवस्पृगिव भारत । वादित्रैर्व्विविधैर्दिव्यैर्गन्धैरुच्चावचैरपि ।
पूजयित्वा कुरुश्रेष्ठो दैवतानि निवेश्य च । तत्र मल्ला नटा झल्लाः सूता वैतालिकास्तथा । उपतस्थुर्महात्मानं धर्म्मपुत्रं युधिष्ठिरं ।
तथा स कृत्वा पूजां तां भ्रातृभिः सह पाण्डवः । तस्यां सभायां रम्यायां रेमे शक्रो यथा दिवि ।